

Левски предрешен като селянин с една лисича кожа, провисната въз левото око, зяпаше просто-душно пред самата полиция и питаше минувачите „дека стои доктора?“

Левски обладаваше по нещичко от вжодушев-лението на Каблешкова, от твърдостта на Бенковски и от силата (пържавината) на Караджата.

Но той имаше и друго нещо, което те не-маха: непобедимо търпение и постоянство.

Такъв беше човека, познат под имена: Дяко-на Васил Левски, който беше пратен от сждбата на чело на цял рой проповедници и мъченици за свободата, да разклати масите, да предизвика сж-битията, да сжздаде бждащето. . .

